

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gospodje volilci!

Naši kandidati za dopolnilne volitve v mestni zbor Ljubljanski so:

V I. razredu,

ki voli v 8. dan aprila:

dr. Alfonz Mosche, odvetnik v Ljubljani;
Ivan Murnik, cesarski svetnik in deželni odbornik v Ljubljani;
Miha Pakič, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani;
Fran Ravnikar, deželni knjigovodja v Ljubljani.

Narodni volilni odbor.

Položaj v orijentu.

Ministerska kriza v Belem gradu se je nepričakovano zasukala. Kar čez noč postalo je toli laskavo pozdravljeno ministerstvo Ristićevo nemo-goče in „srbski Cavour“ izjavil je preteklo soboto kralju, da kabineta sestaviti ne more. Od kod ta nagli preobrat in kje so mu nagibi? O tem so mnenja razna. Može, ki že dlje časa opazujejo odnošaje srbske, zatrjujejo, da kralju Milanu sploh ni bilo do tega, da bi izgubil svojo desno roko, v vsem poslušnega Garašanina, marveč, da je le igral komedijo, katerej je bil glavni smoter, spoznati vse pristaše Ristićeve.

V tej trditvi je jako veliko verjetnosti in izvestno je, da je stranka Ristićeva prena-glo demaskovala vse svoje, dosedaj previdno zakrite političke baterije. Da je Milan v ministerski krizi res le komedijo igral, v katerej so glavnim glumačem uloge bile že naprej odkazane, o tem se takoj uverimo, ako si dogodke podrobneje ogledamo.

Ko je kralj Milan Ristića poklical, da prevzame sestavo novega kabineta, se je po daljšem pogajanju udal in vsprejel na videz Ristićeve pogoje, katerih najglavnejši je bil pač ta, da se mora vojska zmanjšati in da je ostane le toliko v orožju, kolikor jo je neobhodno potrebno. Milanu, ki ima jedino oporo v vojski, pa to ni moglo biti po volji, zategadelj uprizoril je jako lokavo spletko. Kra-

gujevaškega polkovnika Miškovića, katerega si je bil Ristić izbral svojim vojnim ministrom, si je pridobil, da je stavil take pogoje, katerih Ristić nikakor vsprejeti ni mogel.

Mišković zahteval je namreč, da se mu mora v vseh osebnih zadevah dovoliti popolna svoboda in da se mu mora za vojni budget dati 14 milijonov goldinarjev na razpolaganje. Naravno je bilo, da Ristić taki pogojev ni mogel vsprejeti, kajti sicer bi imel vojni minister vso moč v svojih rokah, vsi njegovi kolegi bi v vojaških zadevah ne imeli nobenega upliva in Ristić sam, kot ministerski predsednik, bil bi le marioneta na žici vojnega ministra, oziroma kralja Milana.

Da je temu res tako, vidi se iz govora Mitatovića, ki se je v Bukureštu z nekaterimi Srbi o ministerski krizi razgovarjal. Govoreč o tem, da utegnejo radikali dobiti krmilo v roke, opomnil je, da kralj nikakor ne bode dovolil, da bi si radikali sami izbrali vojnega ministra. Milan hoče, da mora vojni minister biti kdo izmed njegovih ljudij, in ko bi radikali tega ne hoteli, bi to kazalo, da še vedno nameravajo spoditi kralja.

Da kolikor možno prepreči tako nevarnost, mora vojni minister Milanova kreatura biti, nezavisen od vseh ostalih ministrov, kajti Milan se ne more opirati na nobeno stranko več, ampak jedino le še na bajonete. Ker je pa tak položaj nenaraven, ne more dolgo trajati in nemogoče ni, da dobimo v kratkem iz Belegagrada zopet kako nepričakovano vest, kajti struna preveč napeta, rada poči in boj, ki se v Belemgradu bje meje Peterburgom in Dunajem, bode se sedaj še intenzivneje nadaljeval.

Kakor v Belemgradu, isto tako so tudi v Sofiji razmere jako napete. Knez Aleksander, kateremu „pošteni mešetar“ ob Sprevi potuho daje, izživlje dan na dan rusko potrpežljivost, jedino za to skrbeč, da bi se vzdržal na prestolu. A tudi ruske potrpežljivosti utegne biti konec. Kneza Meščerskega „Grazdanin“ je že pred par dnevi pisal, da ni daleč čas, ko utegne Rusija zasesti Bolgarsko. Vsled razmer, ki vladajo v kneževini in so pogibeljne za evropski mir, bode Rusija prisiljena, to storiti, kakor je Avstrija svoje dni

zasela Bosno in Hercegovino. V enakem zmislu pisan je telegram, ki so ga „Daily News“ v 4. dan t. m. iz Peterburga dobila in ki slove: Ako knez Aleksander v svojem upor Evropi nasproti ne odjenja, bode Rusija prisiljena, zasesti Bolgarijo in Vzhodno Rumelijo. Ta načrt izvršil bi se v prihodnjih tednih, morebiti celo, dokler še biva car v južni Rusiji. Za okupacijo odložena sta 11. in 12. voj, ki spadata v Kijevski vojaški okraj. Vsak hip se sme pričakovati, da se mobilizujeta.

Gotovo ni, da bi bil telegram v „Daily News“ pristen in na faktih osnovan, a Madjari se že pečajo z omenjeno eventualnostjo. Ker sedaj pri nas Madjari na prve gosli godejo, neso njih izjave brez vsega pomena. Tako piše „P. Lloyd“ v nedeljskejši številki: Ni ga ministra v Avstro-Ogerske, da bi okupacije Vzhodne Rumelije po ruski vojski ne zmatral za napovedbo vojne in kdorkoli je v Downing-Streetu na krmilu, ne bode mogel drugače nego postaviti se na stran Avstro-Ogerske.

Seveda ima tudi v teh stavkih glavno besedo madjarski šovinizem in Arpadovih potomcev slepa strast proti Rusom, a tajiti se ne da, da je konstelacija ozbiljna in da neznaten dogodek utegne sprožiti velike dogodke, ki bi pretresali vso Evropo.

Govor poslanca g. prof. Šukljeja

v državnozbornski seji dne 30. marca.

Visoka zbornica! Oglasil sem se že bil za besedo pri naslovu „centralno vodstvo“ in to zategadelj, ker moja razlaganja, ki se tičejo deloma splošnih naučnih vprašanj, deloma pa specialnih teženj slovenskega naroda zastran odgoje mladine, obsezajo obširen predel naučne uprave. Mislim pa, da ustrezam zapovedi ekonomije, če to, kar imam povedati, hkratu sporočim visoki zbornici in visoki vladi v oceno, namesto da bi brez notranje zveze, v posamezne dele razkosano in nekako avtonomizovano razkladal visokej zbornici.

Ljudsko šolo in njene razmere k učnej upravi pustim na strani in baviti se hočem pred vsem z onima dvema glavnima vprašanjema gimnazijskega pouka, o katerih sta ravnokar govorila oba gospoda predgovornika.

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Tretje poglavje.

(Dalje.)

„In Vi ste ves tak, gospod župnik. Bolje nesva mogli naleteti. Samo prosim Vas, oprostite, da tako govorim. Parižanke se znajo seveda bolje izražati, jaz pa, to vem, da bi francoski mogla govoriti le težko umljivo, ako bi ne govorila prosto in odkrito, kakor mislim. Oh, saj sem vendar tako srečna in zadovoljna, in nadejam se, da boste tudi Vi gospod župnik zadovoljni z novima župljanoma svojima.“

„Z mojima župljanoma?“ vsklikne abbé, iz nova zadobivši besedo in zavest, ki sta ga bili za nekaj minut popolnem zapustili. „Z mojimi župljani? Oprostite, milostiva gospa, oprostite, gospodična, jaz sem tako vznemirjen. Vidve ste torej vender-le katoličanki?“

„Seveda sva katoličanki.“

„Katoličanki, katoličanki,“ ponavlja župnik.

„Katoličanki, katoličanki sta,“ vzklikne stara Pavlina, vsa zmešana roke dvigaje, prikazavši se mej kuhinjskimi vratmi.

Gospa Scottova pogleda najprej župnika, potem pa Pavlino in se zelo čudi, da je z jedno samo besedo naredila tak učinek. Da je bila slika popolna, prikaže se zdaj tudi Ivan z vrečicama v roki. Župnik in Pavlinka pozdravita ga z istimi besedami:

„Katoličanki, katoličanki sta!“

„Zdaj še le umejem,“ pravi gospa Scottova smeje se, „najino ime in najin rod sta Vas pre-motila. Imeli ste naju za protestantki. A to nikakor nesva. Moja mati bila je iz francoske katoliške rodovine v Kanadi, zato sestra in jaz francoski govoriva z lahkim naglasom in z nekolikimi ameri-kanskimi zavijanjji, a vender tako gladko, da naju je lahko umeti. Moj mož je protestant, a pušča mi popolno prostost. Moja dva otroka vzgojena sta katoliški. Uprav zavoljo tega sva Vas hoteli takoj prvi dan spoznati, gospod župnik.“

„Zavoljo tega,“ pristavi Betina, „in še zavoljo nekaj družega. K temu pa potrebujeva svoji vrečici.“

„Tukaj sta, gospodična,“ veli Ivan.

„Ta je moja...“

„Ta pa moja.“

Častnik odda vrečici gospe Scottovi in Betini, in župnik ga predstavi Američankama. Pri tem pa je bil še zmirom tako razburjen, da se predstav-ljanje nikakor ni zvršilo po vseh pravilih. Župnik je namreč pozabil samo malenkost, ki je pa pri predstavljanji vender le jako važna: rodbinsko ime Ivanovo.

„To je Ivan, moj krščevec,“ dejal je, „po-ročnik v topničarskem polku, ki leži v Souvignyi. On je domač.“

Ivan naredi dva globoka poklona, Američanki dva majhna. Potem pa odpreta svoji vrečici ter iz vsake potegneta zvitek tisoč frankov, ki so bili lično spravljani v zelenih, z zlatom tiskanih tokih od kačje kože.

„To sem prinesla s sabo za Vaše reveže, go-spod župnik,“ pravi gospa Scottova.

„To le pa jaz,“ veli Betina.

O teh besedah spustita svoji darili v desno in levo roko starega župnika, ki je pogledal zdaj na svojo levo, zdaj na desno roko ter dejal:

„Kaj pa je to? Tu notri mora biti zlato...“

Koliko pa, koliko?“ (Dalje prih.)

Glavni vprašanja, za kateri tu gre, sta: klasi- cizem na jedrni in preobloženje srednješolskih učenc- ev na drugej strani. Nu, kar se tiče prvega vpra- šanja, sprožil je je velečastiti gospod poslanec bar- on Pirquet letos z nova in celo precizne predloge stavil je naučnej upravi. Jako me je zadovoljilo, da je načelnik naučne uprave s tako gorečnostjo zagovarjal potrebo klasičnega pouka. No, gospoda moja, ne varajmo se o tem; stvar je vendar taka, da teoremi, kakeršne je predlagal baron Pirquet, naj jim tudi pritrdi jeden ali drugi mož evropske veljave kakor Dubois-Raymond ali Esmarch, ven- dar v obče neso pravi. In za kaj gre pri učenju klasičnih jezikov?

Gospoda moja! Namen gimnazij ni — in jaz moram že naprej povedati, da nesem po poklici filolog — da bi učenci, dovršivši gimnazije, znali govoriti Ciceronovo latinščino ali Demostenovo gr- ščino. Glavni vzrok, da se uče klasiški jeziki, je formalno vežbanje duha in v tem oziru sem še jaz vedno na stališču, da so klasiški jeziki neizogibni in nenadomestljivi za formalno izobraževanje duha. Nadomestiti se ne morejo s kakim modernim jezi- kom, n. pr. z angleščino z njeno razrušeno grama- tikalno sestavo. Upliv, kateri imajo na izobraževanje mladine se najbolje vidi v primeru izobraženostjo, ki se doseže na realkah. Gospoda moja, poučeval sem na šolah obeh kategorij in moram reči: da gimnazijci se duševno dosti bolj izobrazijo kakor realci, čeprav se na realki uče moderni jeziki in mnogo bolj goje realistični predmeti, kakor na gim- naziji. Profesorji tehniških velikih šol, uradniških in vojaških akademij so se že večkrat prepričali, da dijaki, ki so prišli iz gimnazij, lažje vspevajo v njih predmetih kakor bivši realci.

Še neko drugo stvar moram mimogrede ome- niti. Ne smemo nikdar pozabiti, v kakej tesnej zvezi je naše duševno življenje s kulturo starega veka. Če je gospod poslanec baron Pirquet trdil, da bi se z dobrimi prevodi isto doseglo, moram mu odločno oporekati, kajti prevod je v istej razmeri k izvirniku, kakor odtisek v mavci k starinskemu mar- morovemu kipu.

Pa tudi še neko tretjo stvar mi je omeniti. To je ozir na duh časa. Gospoda moja! Neka mučna materialistična sapa vleče današnji čas in jedno- stranstvo je velika nevarnost za omiko tega sto- letja. V gojenju klasiških jezikov vidim obrambo, pravi ostrog onega idealizma, kateri je po mojem mnenju potreben našej mladini, zategadelj sem se srčno radoval, ko se je načelnik naučne uprave tako gorko potegnil za klasiško podlago naših sred- njih učilišč. Seveda metodo — in v tem oziru jaz nikakor nečem proslavljati sedanjih odnošajev — bode treba gotovo premeniti.

Gospoda moja! Jaz mislim, da se na zgornjej gimnaziji preveč gleda na gramatiko, premalo pa na pravo vsebino, pravo snov pouka. Ko bi na zgor- njej gimnaziji bilo manj pismenih del, zlasti manj prevajanja iz poučnega v stare jezike, mestu tega bi pa imeli srečnejše izbrano in bolj zanimivo be- rilo, ko bi se pri prevajanju gledalo sicer na koli- kor je mogoče jezikovnopravilne in poleg tega po notranjem zmislu prikladne prevode, odpravila bi se marsikaka nevarna težava, mladina bi zopet do- bila veselje in ljubezen do klasičnega učenja, mi- nule bi one pritožbe, ki prihajajo iz kroga stiska- nih in prestrašenih starišev celo v te prostore. Jaz mislim, da moram priporočati naučni upravi, da po- sebno gleda na zboljšanje metode klasičnega pouka.

Zdaj prehajam k družemu glavnemu vpraša- nju, ki sedaj obrača nase pozornost, namreč pre- obloženje učencev na srednjih šolah. To vprašanje se je bilo sprožilo v budgetnem odseku in tam so bila mnenja različna. Od jedne strani se je nagla- šalo preobloženje, od druge pa odločno oporekalo. Spominjam se, da je dr. Menger odločno ugovarjal, da bi bili srednješolski dijaki z učenjem preobloženi.

Njegovih besed ne morem navesti, a zmisel njih je bil, da sedanji čas zahteva več od mladine, in se tedaj te zahteve ne smejo prezirati. Morajo se, tako mislim, da je rekel, „komolci osvoboditi našej mladini.“ (Veslost.)

No, gospoda moja, jaz moram proti dr. Men- gerju iz svojih praktičnih skušenj konstatovati, da je preobloženje učencev na naših gimnazijah faktum, ki se ne da tajiti in oporekati. Nekateri faktorji so osebnega, drugi pa stvarnega značaja. Če hoče na primer sem ter tja kak učitelj, zlasti mlajši, ki so ravnokar prišli z velikih šol, predavati, ne pa poučevati, to ni pomanjkljivost sisteme, ampak tiči

le v dotičnej osebi, ter je naloga šolskega vodstva in nadzorstva jo popraviti. (Prav res je! na desni.) Drugi faktor, ki pomnožuje učenje, kateri je danes omenjal naučni minister, izhaja iz naravnega na- predka človeških znanstev.

Zlasti poslednji čas so nekateri znanstveni predmeti jako napredovali, na primer zemljepis. Razvil se je poslednjih štirideset let v tako lepo in obširno znanstvo, da nihče ne bode zahteval, da bi se v naših gimnazijah gojil le v oni meri, kakor to določuje organizacijski načrt iz leta 1849, nam- reč samo v prvem gimnazijskem razredu po nekaj ur. Toda treba bode tudi bistveno ločiti od nebi- venega.

Drugi faktor, ki zlasti srednješolskim učiteljem otežuje delo, je pomankljivo pripravljanje učencev v ljudskih šolah. Nikakih prenatrlih zaključkov ne- čem izvajati iz te opazke. Iskren prijatelj sem ljud- ske šole in visoko čišlam njene učitelje. Toda ne da se tajiti resnica, da pogostem, od kar se je spremenilo naše šolsko zakonodajstvo, prihajajo učenci, v gimnazije, ki ne zadostujejo zahtevam, katere sme postaviti srednja šola.

One realije, na katere se često toliko ozira v ljudski šoli, pokažejo se v največ slučajih, kot ne- rabljive in pogostem mora učitelj delati na to, da se to pozabi, kar se je prineslo iz ljudske šole in šele potem se more začeti s pravim učenjem. Na elementarno znanje in na formalno vežbanje duha, zlasti gramatikalni pouk materinega jezika se pa premalo ozira, ravno tako se v novi šoli premalo gleda na aritmetiko, zlasti na računstvo na pamet, za odgojo tako važno — jaz imam namreč tudi ka- kor oče razne skušnje. (Dalje prih.)

Pisma iz Rusije.

I.

(Dalje.)

Aleksander II. okrožil se je s svetniki, ki so mu sočustvovali in govoril je celo sam govore v sobranih dvorjan; svoj namen je pokazoval čedalje jasneje in rekel je v svojem govoru v moskovskem dvorjanskem sobranju dvorjanom resnobne besede: „Gospoda! nam je treba samim začeti na vrhu, da ne začno drugi v nizu.“ S tem je hotel reči, da, ako se ne začno reforme, bode „bunt“ rabov ne- izbežen.

Glavni njegovi svetniki so bili minister „vnu- tranjih del“ Lanskoj, potem Rostovcev in Miljutin, brat poznejšega vojnega ministra Miljutina. Usta- novili so se po volji praviteljstva gubernski komi- teti, sestoječi iz dvorjan; ti komiteti imeli so za- dačo, izdelati programo, kako bi se dalo poboljšati položnje rabov. Mnogo pomeščikov je zahtevalo, da se odpravi „krepostnoje pravo“, a veliko več hotelo je, naj ostane vse, kakor je bilo; ti komiteti so po ukazu praviteljstva poslali svoje deputate v glavni komitet v Petrograd, tako da se je zbralo nekaj na podobje parlamenta, samo brez glasnosti. Tam je deputatom praviteljstvo predložilo svoj projekt, zahtevaje naravnost osvobojenje rabov. Večina de- putatov bila je proti temu; no praviteljstvo pred- ložilo jim je, podpisati protokol, in ko se je večina branila, govoré, da jim je Rostovcev posove- toval pogledati na ulico: tam so stali topovi, katerih dulo je bilo obrneno k poslopju, kjer je bilo zasedanje, pomeščiki so tu podpisali protokol, bojé se, da bi jih artilerija ne razstreljala v puh i prah. Ali je to poslednje res ali ne, zato ne jam- čim, ker čital nesem nikjer, ampak slišal. Ako je res, svedoči samo, kako trdno je sklenilo pravitelj- stvo osvoboditi rabe: ako pa ni res, in je to le izmisel dvorjanov, da so jih primorali podpisati protokol in da ga neso podpisali dobrovoljno, je to tem bolj karakteristično za-nje.

Manifest carski o „osvobojenji krestjan,“ bil je podpisan 19. februvarja 1861 l. In skoraj potem poklicani so bili mužiki v cerkve, kjer so jim popi čitali carjevo voljo, tako da je čez nekaj dni uznala o njej vsa Rusija. Pripovedujejo mi, kako šumno je bilo takrat; veselje mužikov je bilo neopisano in kazalo se je v vseh možnih formah. Ravno narobe bilo je s pomeščiki; 19. februvarja pela se je jih gospodstvu „večnaja pamjatj!“

Glavne zahteve manifesta, ki pa je bil sicer zapisan tako, kakor da so se pomeščiki sami so- glasili, dati svobodo, bile so sledeče: Mužik je svo- boden in pomeščik nema več pravice nad njego- vim telesom. Zemlja, ki so jo obdelavali mužiki za-se, ostane jih lastnina; oni plačajo pomeščiku za njo „vykup“ — odškodovanje; dvornja je ravno

tako svobodna od telesnih nakazanj, no mora dve leti ostati na dvoru pomeščika; ako pa kdo odide, p lačati mu mora za-se po 20 rubljev na leto, da si pomeščik more najeti družega. V vsakej guber- nij i odločen je bil minimalni in maksimalni „nadél zet nli;“ čim mnogoljudnej in plodnorodnej je kaka gu- bernija, tem manjši je bil nadél. Manj zemlje, neg o je ukaz zahteval, pomeščik ni smel razdeliti; več dati pa ga ni mogel nihče siliti. Na vsako „dušo“ prišlo je torej n. pr. 2 desetini (= 4 orale), tako da je mužik, ki je imel tri sine, dobil za-nje 6 desetini, za-se 2, vsega torej 8 desetini. Ako je bilo naseljenje bolj redko, ali zemlja bolj slaba, dobil je več. Mužiki jednega pomeščika sestav- ljali so „obščestvo“; „obščestvo“ bilo je zvezano „krugovoj porukoj“, t. j. poročal se (jamčil) je jeden za vse in vsi za jednega; tako je še zdaj; ako mu- žik jednega obščestva prodaja zemljo, prodati jo mora svojemu obščestvu. „Odškodovanje“ plače- valo je tudi celo obščestvo; posamezen mužik po- meščiku ni bil mari. Pomeščiki, ki so imeli samo 21 dušo ali manj, dobili so odškodovanje takoj iz erara, erar pa ga je dobival potlej od mužikov.

Pomeščiki so upotrebljali razne zvijače, da bi še znaprej mužik kolikor toliko, ostal v njihovih rokah; ugovorili so n. pr. tu ali tam mužike, ne vzeti nadela, ampak vzeti zemljo v obrok, t. j. v najem; češ, da jim „vykupa“ ne bo treba plačevati, mužiki so tako mogli vzeti več ali manj; no ker pred slabo letino ni nihče zavarovan, zadolževali so se pomeščiku bolj in bolj ia bili so zato od njega zavisni; sedanji car zaukazal je „objazateljnj vykup“ tako da zdaj obročnih ni več.

Drugi pomeščiki vzeli so vse mužike v „dvornjo“, češ, tako vsa zemlja ostane nam; no ovi so se zmotili: morali so dati zemljo vsem mužikom, ki so prej bili na zemlji.

Še drugi pomeščiki darili so mužikom zem- ljo; češ, doboste sicer manj, zato pa nam „vykupa“ ne bo treba plačati. Nasledek je bil spet ta, da od teh koščkov zemlje mužiki neso mogli živeti in delali so dolgove pomeščiku. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. aprila.

Državnozborna desnica se še ni sporazumela, kaj storiti z jezikovnim predlogom. Jeden del desnice je teh mislij, da naj bi se sklenil jezi- koven zakon, ki bi dajal neke prednosti nemščini, drugi pa mislijo, da sedanji parlament ni zmožen te stvari povoljno rešiti. Vsa desnica je pa teh mi- slij, da prej ne kaže ničesar ukrepati, dokler vlada ne pove svojega mnenja.

Včeraj dopoldne ob 1/4 11. uri umrl je za pljučnico dalmatinski namestnik baron Cor- naro. Pokojnik bil je izvrsten oficir. Avanzoval je jako naglo. Leta 1866. se je odlikoval v boji proti Prusom. Bil je tudi dober vojaški pisatelj. Leta 1881. postal je Cornaro namestnik načelnika gene- ralnega štaba in bil imenovan feldmaršallajtenantom. 16. dan decembra 1885 bil je imenovan dalmatin- skim namestnikom. O njegovem političnem delovanju kot namestnik dalmatinski ni dosti znanega, ker je bil le malo časa na tem mestu. A v kratkem tem času pridobil si je simpatije narodnjakov v Dalma- ciji in hrvatski listi so se vedno le laskavo o njem izražali.

Vnanje države.

Novo srbsko ministerstvo je tako le sestav- ljeno: Garašanin predsedstvo in notranje zadeve; dosednji vojni minister polkovnik Fnanasovič, vna- nje zadeve; general Horvatovič, vojsko, h kratu bode pa obdržal vrhovno poveljništvo aktivne voj- ske; Mijatović, finance in provizorično narodno go- spodarstvo; Kujundžić, bivši poslanik v Rimu, bogočastje in pouk; polkovnik Topalović, javne zgradbe.

Kakor nekateri ruski listi javljajo, pripravlja se nov preobrat v Bolgariji. Knez Aleksander se nekda misli proglasiti za kralja, ker se Turčija strogo ne drži sporazumljenja, katero je sklenila z Bolgarijo. Ruski listi menijo, da bodo velevalsti po- tem najbrž odstranile Battenberžana, ko bi se sa- movoljno proglasil kraljem. Ko bi pa knez ne ho- tel proglasiti se kraljem, bode pa bolgarski narod sam proglasil nezavisnost Bolgarije in Vzhodne Ru- melije in pognal kneza Ateksandra. Rusija bode pa potem skrbela, da bodo Bolgari dobili samostojnost in ostali zjedinjeni. — Po družih poročilih se bode pa knez udal, ko bode jedenkrat konferenca skle- nila, da se imenuje generalnim guvernerjem na pet let, in narod mu je odpustil videč, da se ne kaže ustavljati željam vse Evrope. Predvčeraj je bil rojstni dan bolgarkega kneza. V Sofiji bila je slovesna zaivalna služba božja, katere so se udeležili vsi diplomatski

Dalje v prilogi.

zastopniki razen ruskega. Vse hiše so bile okrašene z zastavami razen hiše ruskega diplomatskega agenta. — Kakor znano, potrdila je konferenca petletno generalno guvernerstvo za Vzhodno Rumelijo, če tudi je bolgarski knez temu ugovarjal. Da bi pa knez se ne branil priznati konferenčnega sklepa, se je v zapisnik na predlog angleškega zastopnika vsprejel dostavek, da se smejo pogoji o obnovljenju generalnega guvernerstva pozneje prameniti. Knez misli pa vzlic temu protestovati proti sklepu konference, da ne zgubi zaupanja pri narodu, potem bode pa molče se udal.

Razmere mej Turčije in Grške so vedno bolj napete. Turške čete se bližajo grškeji meji. Po nekem poročilu iz Aten so Turki že zasedli neko pozicijo na grškeji zemlji in tam delajo utrdbe. Grška zbornica je jako vojevitva. Opozicija napada vlado, da je pokazala premalo odločnosti. — Krečanski emigranti v Atenah prigovarjajo opozicijo, da bi proglasila v zbornici zjedinjenje Krete z Grško, potem bi se, pravijo, takoj kristijani na Kreti uprli turškeji vladi. Kakor se javlja iz Carigrada, so se Turki že naveličali čakati, ker jim vzdrževanje vojakov napravi preveč stroškov. Začeli bodo vojno, ako Grki ne bodo hoteli demobilizovati. Poprej bodo pa zahtevale velevlasti še jedenkrat od grške vlade, da demobilizuje.

Več zemstev ju ne Rusije se je obrnilo do vlade s prošnjo, da bi Nemcem prepovedala naseljevati se v Rusiji, ker nemške naselbine spodkopavajo ruske kmete. — Po veliki noči pride na Rusko-Poljsko vladna komisija iz Peterburga, da bode na lici mesta prezledala kmetske razmere.

Belgijski general Van der Smisen je ukazal vsem poveljnikom njemu podrejenih čet, da naj strogo pazijo, da se mej vojaki ne bodo razširjevale anarhistične tiskovine, ter naj je točno poučujejo o dolžnostih, ki jih imajo nasproti izgredom.

Poljski listi se pritožujejo, da na Pruskem poljske otroke pri upisavanju v šole upisujejo za Nemce, ako je njih ime nemško ali pa, če stariši le nekoliko nemščine razumejo. Vsi poljski listi zahtevajo, da bi se stariši zaradi teh nerednostij pritožili na višje instance.

Francoska vlada je ukazala urednika „Intransiganta“ Ducquerey in Roche zapreti, ker sta šuntala delavce v Decazeville. 10 žandarjev in 25 dragoncev ja je odpeljalo uklenena iz Decazevilla. To je pa narod jako razdražilo, vsi Pariški listi izimši „Figaro“, grajajo tako postopanje vlade. Rochefort trdi, da vlada zategadelj postopa tako strogo, da ustreže Sayu in Rothschildu, ker sicer bi vlada ne dobila posojila, katero bode morala iskati. Francoske delavce je posebno razdražilo, ker hoče neka družba najeti 600 Lahov, ker domačini ne hote delati. Ko bi res prišli laški delavci, bode domačini začeli razsajati. „Rajši umriremo v boji, kakor za gladom,“ pravijo.

O volitvah za cortes na Španjaskem se ni točnih poročil. V Madridu je voljenih 5 vladnih pristašev, 1 republikanec in 1 konservativec. — Dosedaj je znano, da je voljenih 328 vladnih pristašev, 64 Canovasa privržencev, 26 konservativcev, disidentov in članov dinastične levice, 1 karlist in 28 republikancev.

V severnoameriških zjedinjenih državah so delavci pri raznih železnicah napravili strajk. V Fort-Worthu so napali uradnike, ki so hoteli odpraviti dalje tovorni vlak. 7 oseb je bilo mrtvih in več ranjenih. Na stotine oboroženih meščanov strazi po ulicah, da zabranjuje izgrede. Vse prodajalnice so zaprte.

Mehikanski predsednik je v govoru pri otvorjenju kongresa objavil, da se finančne razmere dežele vidno boljšajo. Stroge naredbe proti tiho tapstvu so precej poveksale državne dohodke. Dekret o izmenjavi državnega dolga je povišal narodni kredit. Obresti se bodo 1. julija točno izplačale.

Dopisi.

Iz Gorice 2. aprila. [Izv. dop.] Na tukajšnji deklisheji vadnici razpisano je mesto podučiteljice z nemškim, slovenskim in italijanskim učnim jezikom. Za to mesto prosita dve kandidatini; jedna je Slovenka, ki je zmožna vseh treh jezikov, druga pa Italijanka, ki zna pač nemško in italijansko, a slovenščino lomi le za silo, le za veliko silo. Da bode naš Vsemogočni v Trstu podpiral Italijanko proti Slovenki, to je pač brezdvoybeno; o tem je vsakdo trdno prepričan, komur so naše razmere le količkaj znane. A gospodu deželnemu šolskemu nadzorniku ljudskih šol si dovoljujemo sledeči faktum glede sposobnosti italijanske prošilke omeniti. Hčerka slovenskega uradnika napisala je v domačej nalogi pravilni stavek: „Peč je gorka“. A naša Italijanka B. podčrtala je „gorka“ ter zapisala nad to besedo: „gorek“. Pravilno je tedaj: „Peč je gorek!“ Gospod deželni šolski nadzornik, preglejte knjižice dotične šole in prepričajte se o istinitosti teh vrstic ter povejte Vsemogočnemu, da za to mesto ni sposobna učiteljica, ki nema najmanjšega pojma o slovenskem jeziku.

Iz Bohinjske Bistrice 2. aprila. [Izv. dop.] Pravila za „narodno Čitalnico“ nam je c. kr. deželna vlada potrdila. Upisovanje udov se je pričelo in gre prav dobro naprej. Velikonočni ponedeljek se bode Čitalnica slovesno odprla, o katereji otvoritvi bodedo program pozneje naznanili. Nadejamo se častitih gospodov tudi od drugod zlasti iz Ljubljane, da slavnost otvorjenja toliko bolj povzdignete in našim krepkim Bohinjcem pokažete, kaj je slovanski živelj, kajti pri nas se malokdaj pripeti, da bi nas kak izboren Slovenec v govoru bistril.

Potrebno je zelo potrebno, da se v Bohinji otvori narodna Čitalnica, ker se je nemčurski duh prijel že marsikatega Bohinjca, ako je kje na tujem ujel par nemških besed. Vsaj tudi ni čuda, časnikov ne bere in, če mu kak privadran klavir vitez kaj novega pove, drži se trdno, bode še tako izmišljeno in neosnovano. V dokaz, kako se nemščina pri nas usiljuje, Vam pošljem v izvirniku „meldzettel“, da se prepričate, kako se pri nas nemškutari. Ko otvorimo Čitalnico, bode morda tudi pri nas, se na bolje obrnilo.

Iz Krškega 6. aprila. [Izv. dop.] (Požar.) — Koncert v prostorih „bralnega društva“. Na večer 30. m. m. zapaziva s prijateljem okolu 8. ure, ko sva hotela domov iti, za pokopalščem ves skalnati grič razsvetljen in ko nekoliko bliže prideva, je bilo gospodarsko poslopje tukajšnjega meščana in trgovca H. Stancerja za hišo okrajnega glavarstva že popolnem v plamenu. Za poslopje, zraven stoječi kozolec, vozove, dve kočiji, krmo in mnogo lesa ni bilo nobene rešitve, kajti gorelo je tako, kakor bi bilo s petrolejem polito. Naša požarna bramba je bila sicer hitro na mestu, a videlo se je, da jej manjka delavnih močij in pravega izvežbanja. Želeti bi bilo, da bi se Krčani — sosebno domačini — za tako koristno napravo, kot so požarne brambe, malo več zanimali in jo v obilnejšji meri podpirali. Mari ni nespametno, da imamo v svoji sredini celo zagrizene nasprotnike požarneji brambi? Le pomislite, kolika nevarnost je bil zadnji požar za celo Krško mesteca! Le temu se imamo zahvaliti, da se ogenj ni širil, ker je ravno tisti dan deževalo in ker ni bilo nobene sape. To je bil že drug slučaj — ravno v istej ulici v takozvanem „Seufzer-drevoredu“ za mestnimi hišami. Kakor sem čul, je posestnik zavarovan pri banki „Slaviji“, sveda je škoda veliko večja nego zavarovana vsota.

Še nekaj. Opazovalo se je, da so se meščani nekako odtegnili in neso hoteli priti pomagat. Čudno se je nam to zdelo, tembolj, ko smo videli, da se neso sramovali gasiti visoki gospodje, kakor so gg. okr. glavar, okr. inženjer, vladni koncipist, davkarski uradniki itd.; akoravno neso posestniki hiš! Vsa čast vsem gospodom, kateri so kaj pomagali!

Kakor sem Vam bil že naznanil, je naše „bralno društvo“ napravilo v 4. dan aprila pevsko muzikaličen koncert, o katerem Vam hočem danes nekoliko več poročati.

Prva točka, zbor „Svoji k svojim“, nam je prav dopala, akoravno smo jo že slišali. — V drugi točki: A. Bartelloni — fantazija iz „Lucrezia Borgia“ za gosli s spremljevanjem glasovirja smo prvikrat občudovali v prostorih „bralnega društva“ umetnika na goslih g. Parmo. Tacega igralca na goslih Krško še nikdar videlo in slišalo ni. Po zvršetku krasne fantazije ni ploskanja bilo konca ne kraja. G. Parma je mnogobrojno občinstvo ta večer s svojim izvrstnim sviranjem kar očaral. Isto pohvalo in dolgotrajno odobravanje je žel v točki: „M. Hauser — An die Heimat“. Njegov spremljevalec na glasovirji g. Rot se je tudi pokazal mojstra. Bog dal, da bi nas še večkrat kratkočasil!

Novi čveterospjev „Naša zvezda“ so pevci gg. V—r, R—r, T—k in V—z tako peli, da si boljše misliti ne moremo.

V Hajdrihovi pesni: „Siroti“ se je zopet odlikovala solistinja gospa Engelsbergerjeva. Z burnim ploskanjem izrekli so navzočni svoje priznanje. Kdor sliši to mило kompozicijo, ga nehote tako preseneti, da mu zaigrajo solze v obeh. Omenjena gospa ume s svojim lepó donečim glasom — altom, občinstvo na mah zase pridobiti. — Posebno nas je še iznenadilo čveteroročno igranje na glasovirji. Gospica M. Vesnerja, učiteljica, in g. Trček sta Veber-Peter Schmoll Overture igrala v jako laskavo pohvalo. Predno se je omenjena gospica usedla h glasovirju, so jo poslušalci pozdravili z navdušenim ploskanjem. Po končanem sviranju je pa zadonelo po celej dvorani burno ploskanje obema igralcema.

Zadnja pesen: „Kdo je mar“, se je pela tako točno, kakor po navadi. Vsi trije solisti gg. M—s, S—č in V—r so se odlikovali. Isto tako gori imenovana gospica učiteljica s svojim izvrstnim spremljevanjem na glasovirji. — Vsa čast in hvala pa našemu priljubljenemu pevovalji g. svetniku V—z, ki nam je preskrbel tako lep in zabaven večer. Bog ga živi, kakor tudi vse druge, ki so pripomogli, da se je koncert tako izvrstno obnesel!

Domače stvari.

(Presvetli cesar) podaril je požarni brambi v Črni 80 gld., požarni brambi v Tinjalu 20 gld. Dolenjem Štajerskem 60 gld. — (Konfiskacija.) Včerajšnje številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo zaradi dopisov „Iz Gradca“ in „Iz Celja“. V prvem bil je govor o deželnem šolskem nadzorniku dr. Zindlerji in o zaupnici, katero mu bode ravnatelj in profesorji Mariborskih, Ptujskih in Celjskih srednjih šol poklonili. V dopisu iz Celja pa se je pripovedovalo o razmerah na tamošnji gimnaziji in o ponočevanju in rogoviljenju nemških dijakov. Današnja številka ima dve strani priloge.

(K včerajšnji dopolnilni volitvi) II. razreda v mestni zbor Ljubljanski prišlo je 115 volilcev. Izvoljeni so: Tomaž Zupan s 109, dr. Henrik Dolenc s 106, dr. Josip Vošnjak s 105, Fran Povše s 102, Josip Benedikt s 101 glasom. — (Imenovanje.) Dr. Fran baron Mylius, nadsodnje svetnik v Celovci, imenovan je predsednikom deželne sodnije v Celovci. Baron Mylius slovenščine ni zmožen.

(Premeščenje in imenovanje.) Evgen Tadei, državni pravdnik v Gorici, premeščen je v Trst, Fran Canevari, državnega pravdnika namestnik v Trstu, imenovan je državnim pravdnikom v Gorici.

(Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v sredo 7. dan aprila 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvostedstva. II. Stavbinskega, oziroma stavbinskega in finančnega odseka poročilo o uspehu ofertne obravnave za gradnjo: a) bolnice za silo; b) mestne vojašnice. III. Šolskega odseka poročilo: a) o računu glede porabe dotacijona Ljubljanske velike realke 1885. leta; b) o računu I. mestne deške ljudske šole glede porabe dotacijona za šolsko leto 1884/5. — (Overovljeni zapisnik o poslednji seji je gg. mestnim odbornikom na razpolaganje v magistratnem ekspeditu.

(Poziv slovenskim pisateljem.) Odbor „Matice Slovenske“ se obrača do vseh rodoljubnih pisateljev slovenskih z iskreno prošnjo, da bi čim preje tem boljše poslali kaj primernih doneskov za letošnji „Letopis“. Kakor lani, se bodo vsprejemali tudi letos samo izvirni znanstveni in znanstveno-poučni spisi iz raznovrstnih strok človeškega znanja; vendar je želeli, da bi čim gg. pisatelji svojim razpravam izbrali take predmete, ki ugaajajo potrebam naroda slovenskega, ter zaradi svoje splošne zanimljivosti prijaajo večini matičinih društvenikov. Rokopisi naj se pošiljajo naj pozneje do 15. maja 1886. leta predsedstvu Matice Slovenske v Ljubljani. Po pravilih določena nagrada v „Letopis“ sprejetim spisom se bode izplačevala, kadar bode knjiga dotiskana.

(V imenu Matice Slovenske:

Za prvostednika: Odbornik: Josip Marn. Fr. Levec.

— (V Celji) začela se je v ponedeljek obravnava v tiskovni pravdi opata Wretschka proti gosp. Čagranu, kaplanu v Špitaliči. Z 11 glasovi proti 1 so porotniki kaplana Čagrana razžaljenja časti, urednika časopisa „Südsteirische Post“ po zanemarjanju dolžnosti krivim proglasili. Obširnega poročila pričakujemo.

— (Ogenj.) Včeraj zvečer ob 1/9. uri naznanil je jedenkraten strel z Grada, da gori zvonaj mesta. Vse je hitelo na ulice in ker se je ponočno nebo žarilo proti severovzhodu, pogodila se je lahko mēr ognja. Gorela je takozvana „limfabrika“, onkraj železnice, ob cesti, ki drži v Šmartin pri Savi. Omenjeno tovarno ustanovila sta 1882 l. Hirschsohn in Steinberg. V novembru 1883 izstopil je Hirschsohn s precejšnjo izgubo, na kar sta tovarno prevzela Handl & Steinberg, ki sta pa v 28. dan marca 1885 napovedala konkurs. Iz konkursne mase je potem tovarno prevzela bančna firma L. C. Luckmann in s početkom t. l. zopet začela delati. Včeraj nav-

stal je ogenj v prostoru, kjer je kotel z benzinom. Ogenj proužročil je hudo opečeni delavec Ferdinand Mayer, kakor sam priznava, po neprevidnosti. Predno je prišla pomoč iz mesta, bila je že vsa tovarna v plamenu. Požarna bramba Ljubljanska je bila jako hitro na pogorišču in z velikim naporom in pogumom se jej je posrečilo, da je ogenj toliko ukrotila, da prostora, kjer so stroji in kjer se kosti meljejo, nista pogorela. Tovarna in blago v njej bilo je za-varovano pri „Riunione Adriatica di Sicurtà“ za 100.000 gld. Blaga je bilo v tovarni za 60.000 gld. Od tega je za kakih 40.000 gld. zgorelo, blizu za 20.000 gld. pa so blaga otehi. Požarna bramba, o katere izvrstnem in požrtvovalnem delovanju se čuje povsod soglasna pohvala, gasila in delala je na pogorišču vso noč in danes dopoldne. Še le danes opoldne, ko ni bilo nobene nevarnosti več, vrnila se je v mesto. Ognjegasci so veliko prestali, razen hudega dela, vročine in nevarnosti, zlasti začetkom požara, ko se je bilo bati eksplozije benzina, prenašati so morali danes tudi hudi smrad, ki so ga proužročevali goreče kosti. Velik del tovarne je uničen, oddelek od sušilnice naprej, stope in mlin za kosti pa so rešeni. O početku požara se pripoveduje, da je kotel za benzin bil pregorel in začel puščati. Delavec Mayer, hoteč zaslediti nedostatek, vzel je namesto varnostne svetilke navadno luč, ob kateri se je benzin unel in Mayerja po obrazu in na rokah tako zelo osmodil, da so ga prenesli v hiralnico. Na pogorišče prihitelo je na tisoče občinstva, tudi deželni predsednik baron Winkler in župan Grasselli prišla sta k ognju. Žandarmi so red izvrstno vzdržavali. — Se li bode tovarna zopet pozidala, ali pa opustila, o tem se more danes samo domnevati, dasi je gotovo, da je Ljubljana baš za tako podjetje jako ugoden kraj.

(Vabilo) k društveni besedi, katero priredi narodna čitalnica Ljubljanska v nedeljo dne 11. aprila 1886. Vspored: 1. Soedermann: „Kmetška svatba“; mešan zbor (nov). 2. a) J. Brahms: „Ogerski plesi“ št. 7. b) A. Dvořák: „Slovanski plesi“ št. 8. igrata na glasoviru gospica M. Kobilčeva in gospod Josip Maier. 3. a) A. Rubinstein: „Asa“, b) Iv. pl. Zajc: „Lastavicam“, tenor-solo s sprem-ljevanjem na glasoviru; poje g. Anton Razinger, spremlja gospica M. Kobilčeva. 4. C. Kreutzer: Trospev in zbori iz opere „Prenočišče v Granadi“; solisti gospa A. Svetkova, gg. Iv. Přibil in Štam-car. Na glasoviru spremlja g. pl. Ohm-Janušowsky. 5. Domači prepir. Kratkočasna igra v 1. aktu. — (Po nemškem prosto poslovenil Jakob Zabukovec.) Osobe: Mož — Žena — Sosed. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Pristop k besedi je dovoljen izključivo le čl. p. n. društvnikom. Odbor.

(Stavbena delavnost v Ljubljani.) Sedaj je skoro že gotovo, da se vojašnica še letos zidati začne. Delo oddalo se bode kranjski stavbeni družbi, ki je stavila najugodnišo ponudbo. — Na Vrtači bode stavbena družba sezidala dve hiši, v katerih bode 28 popolnem ločenih stanovanj. — V Rimskih ulicah bode g. dr. Munda popravil in obnovil svojo (poprej Zwajerjevo) hišo, poleg stare hiše pa sezidal novo hišo v dve nadstropji. — Na sv. Petra nabrežji na vrtu bivše gostilne „Zu den drei Fahnen“ bode g. Goljaš postavil novo lično hišo. — Pri sv. Krištofu zidalo bode mesto bolnišnico za silo, v tabačni tovarni pa se bode postavila nova delavnica, proračunjena na 31.000 gld.

(Iz Belegrada:) Dasi se v Dunajskih listih piše, da je zastopnik Avstro-Ogerske v Belegradu, grof Khevenhüller, dobil z Dunaja izrecni ukaz, naj bode strogo nevtralen, je vendar faktum, da se je kralj Milan v kritični dan, ko se je imela odločiti osoda kabineta Rističevega, dlje časa na ulici z grofom Khevenhüllerjem razgovarjal, v splošno začudenje mimoidočih. Kaj sta govorila, je seveda tajno, a nekoliko ur pozneje bil je kabinet Rističev nemogoč. — Druga zanimiva vest pa se poroča iz Peterburga. Ko se je pričela vojna mej Srbijo in Bolgarijo, poslala je ruska vlada 100.000 fran-kov podpore v Beligrad. Ta denar pa je izginil, nihče ne ve, kam. Ruska vlada, ki je o tem čula, pozvala je Savo Gruica, zastopnika Srbske v Peterburgu, naj stvar pojasni. Slednji pa je izjavil, da mora o tem še le v Belegradu povprašati.

(Grofinja Chambordova) imela je dosmrtni užitek vse ostaline svojega soproga. Po njene smrti pripade premoženje dedicema: vojvoda Parmeški dobi dve tretjini, grof Bardi tretjino. Grof imel je graščine: Chambord na Francoskem,

St. Hubert v Banatu, Brunsee na Štajerskem in obligacij za 8 milijonov. Grofinja Chambordova pa je imela graščino Frohsdorf in precejšnje premoženje v gotovini, katerim upravlja Rothschild. Premoženje grofinje podedujeta don Alfonso in starejši sin don Carlosa.

(Zagorska železnica.) Po izvestiji ravnateljstva te železnice bode se proga od Zaprešica do Varaždina in od Zaboka do Krapine meseca julija t. l. otvorila.

(V Novem Sadu) izhajajo od 1. t. m. nov časopis „Ženski svet“. Izdajajo ga Novosadske Srbkinje.

(Zla šala) Kmeti Toma Vrbanič in Dragotin Pražena iz vasi Hrvati pri Zagrebu napolnita sta Matiji Dubraviču skrivaj pipo na pol s smodnikom, na pol s tabakom. Ko je Dubravič pipo užgal in začel pušiti, sta smeje pričakovala, kaj da bode. A smeh jima je kmalu pošel, kajti smodnik se je unel in Dubravič je danes — na obeh očesih slep.

(Nova knjiga) izšla je pod naslovom: „Delavski prijatelj. Nauki, ki so delavcem v sedanjosti dobi posebno potrebni. Spisal France Podgor-nik. Cena 20 krajcarjev. Novomesto. Tiskal in za-ložil J. Krajec. 1886.“ 52 str. — Knjižica, katero je pisatelj posvetil slovenskim delavskim dru-štvom, ima za delavce jako umestno vsebino. V I. oddelku: „Nauki, ki so delavcem v sedanjosti dobi posebno potrebni“, omenjajo se na kratko teorije Adama Smitha, Malthusa, Frederika Lista, Ricarda, Careya, St. Simona, Proudhona, Louisa Blanca, La-salle-a in Marxa. V II. oddelku pa se prav popu-larno razpravlja vprašanje: „Po čem je delavcem hrepeneti v sedanjem času?“ Knjižica je po vse-bini in po obliki priporočila vredna in bode po-sebno delavskim krogom dobro došla.

(Nova skladba.) Ambrozijanska hval-nica „Te Deum laudamus“ zložil in prečastitemu gospodu Adolfu Harmelju, slavnemu pospešitelju cerkvene glasbe hvaležno poklonil Janez Carli. Op. 3. Cena 60 kr. Založil skladatelj. — Tiskali J. Blasnikovi nasledniki. V Ljubljani. 1886“ dobiva se pri skladatelji v Škofji Loki in v katoliški bu-kvarni v Ljubljani.

(Ptujaska posojilnica) imela je marca meseca 18.431 gld. 12 kr. dohodkov, 17.865 gold, 53 kr. pa izdatkov, torej 36.296 gold. 65 kr. pro-meta.

(Razpisano) je mesto deželne sodnije svetnika v Trstu. Prošnje do 24. t. m.

(Razpisano) je mesto družega rud-niškega zdravnika v Idriji. Plača 1200 gl. in 400 gl. potnega pavšala na leto in prosto stanovanje. Prošnje do 15. maja t. l. na c. kr. rudniško ravnatelj-stvo v Idriji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 7. aprila. Cesar odpelje se zve-čer v Monakovo.

Canea 7. aprila. Avstrijsko torpedno brodovje priplulo včeraj v Sudski zaliv.

London 7. aprila. Gladstone je v vče-rašnjem ministerskem sovetu dovolil, da se njegovi načrti o preosnovi Irske bistveno spre-mene.

Carigrad 7. aprila. Poslaniki odpotla-ji so po konferenci soglasno noto Grški, pozivlja-joč jo, naj miruje.

Belgrad 6. aprila. Kralj izdal ukaz, da se skupščina razpusti. Nove volitve razpisane so v 26. dan aprila (8. maja). Piročanec in Novaković sta se z Garašaninom spravila. Na-prednjaška stranka delala bode torej pri vo-litvah složno. Tudi včerajšnji ministerski sovet baval se je z volitvami. Radikalci se tudi za volitve močno pripravljajo. Ristič odpotuje pri-hodnji teden v inozemstvo.

Carigrad 6. aprila. Konferenca trajala 45 minut brez kakega posebnega dogodka. Po običajnem nagovoru predsednika Said paše pod-pisali so vsi pooblaščenici zapisnik, v katerem se ponavlja turško-bolgarski dogovor in je gu-vernertvo Vzhodnje Rumelije določeno na pet let.

Charleroi 6. aprila. Sodišče obsodilo vodje štrajkujočih delavcev na trimesečno do-petletno ječo. Mesto mirno; do 10.000 ljudi brez dela. Danes se bode delo večinoma zopet pričelo.

Rim 6. aprila. „Rassegna“ zagotavlja, da vesti o ministerski krizi nima nikakega resnega značaja.

Sevastopol 5. aprila. Car in carica odpotovala včeraj opoldne v Jalto, od koder se z vozom popeljeta v Livadijo.

Razne vesti.

(Strajk profesorjev.) Na gimnaziji v Nitri ustavili so vsi profesorji pouk. Povod temu nenavadnemu strajku so prepričali ravnatelj. Gim-nazijo v Nitri vodijo piaristi, nekaj pa je tudi po-svetnih učiteljev.

(Bogat duhovnik.) Kakor se čita v „Kentisch Observer“ je v nedeljo v Londonu umrl duhovnik G. Graystone iz Tankerton Castle zapu-stivši za 4.000.000 funtov šterlingov premoženja. Vest je skoro neverjetna, da si je na Angleškem, a jedino le na Angleškem, kaj takega moglo.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec pripo-ročati so pristni „Moll-o-vi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljše lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-o-v prepatat z njega varstveno znamko in podpisom. (20-3)

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ boleznij izvira iz krvi, tedaj je dolžnost sednjega, na to obračati največ pozornost. Naša preiskavanje in dolgoletni skušnjam se je posrečilo izu-miti taka sredstva, katera hitro in brez zlih nasledkov či-stijo kri, krepčijo njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odklikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vsehoh boleznij, ki izvirajo iz spridene krvi (brez slivega srebra), žalostne nasledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, se tako nastane rane, grlate, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakulje odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. Kiloze ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljentimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosto pošiljati zaupa-pisma z obširnim popisom bolezni, poštno znamko na odgovor. (709-18)

Privatna klinika „Freisalz“ v Solnogradu (Avstrija).

Tuji:

5. aprila. Pri Waller: Blaschke z Dunaja. — Harmonis iz Grada. — Kobler iz Keke. — Gerstel z Dunaja. — Friedrich iz Budimpešte. — Anton iz Grada. — Pri avstrijskem cesarju: Indoff iz Trsta. — Pichler iz Kočevja. — Polak z Dunaja. — Papa iz Loke. — Stru-kelj iz Zagreba.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. aprila	7. zjutraj	788.98 mm.	9.0° C	sl. zah.	obl.	
	2. pop.	787.98 mm.	20.2° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	788.68 mm.	12.6° C	sl. zah.	jas.	
6. aprila	7. zjutraj	787.83 mm.	7.0° C	sl. zah.	jas.	1.50 mm.
	2. pop.	784.29 mm.	18.8° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	784.07 mm.	12.4° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 13.9° in 12.6°, za 5.5° in 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 35 kr.
Srebrna renta	85 „
Zlata renta	113 „ 85 „
5% marčna renta	101 „ 70 „
Akcie narodne banke	878 „
Kreditne akcije	296 „ 30 „
London	125 „ 90 „
Napol.	10 „
C. kr. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 70 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 „
Ogrska zlata renta 4%	103 „ 15 „
„ papirna renta 5%	95 „ 15 „
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	105 „
Dunaj. reg. srečke 5%	100 gld. 116 „
Zemlj. obč. avstr. 4%, zlati zast. listi	126 „ 75 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	124 „ 20 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 „ 30 „
Kreditne srečke	100 gld. 179 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „
Akcie anglo-avstr. banke	120 „ 118 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	206 „ 50 „

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja, za poklo-njene krasne vence povodom smrti prečrčno ljub-ljenega gospoda

IVANA PRIBOŠIČA,

kakor tudi za mnogobrojno udeležitev pri pogreb-nem sprevodu izrekamo vsem najtoplejšo zahvalo.

Zalujoči sorodniki.

Ljubljana, 6. aprila 1886. (235)

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja za poklonjene krasne vence povodom smrti prerano umrlega, presrčno ljubljenega sina in brata, gospoda

ANDREJA GEIGERJA,

jurista,

posebno pa še gospodom bogoslovcem in pevcem in za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu izrekamo vsem najtoplejšo zahvalo.

(237)

Žalujoča rodbina.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja ob smrti naše ljubljene in nepozabljive matere, oziroma tašče in stare matere, gospe

JERE GOLLOB,

trgovčeve soproge,

in za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu ter za lepe darovane vence izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najsrčnejšo zahvalo.

Na Vrhniki, dne 5. aprila 1886.

(239)

Žalujoči ostali.

Poslano.

(3-12)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju piščavine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Učenca,

ki se želi **tapetniškega rokodelstva** dobro in temeljito izučiti, vsprejme takoj

Anton Obreza, tapetnik v Ljubljani, Ključarske ulice 3. (240-1)

LIPPMANN-OVI
KARLSBADSKI
ŠUMEČI PRAŠKI

izdelujejo se s pomočjo iz Karlsbadskih vodá dobjenih studenčnih produktov, imajo tedaj v sebi vse učinkujoče snovi istih in imajo tedaj izvrstne zdravilne kakovosti.

Slast vzbujajoče. **Vademecum** **Raba prijetna.**
Za prebavljenje. **boleljajoče v želodci.** **Upliv gotov.**

Neprekosljivo čistilo

upliva brez izjeme hitro in gotovo.

Prijetno, ceno in pripravno nadomestilo za alkalično-solninske rudninske vode, grenčice itd.

Zdravo!

Okrepčujoče!

Tedaj boljši, nego vsa hitro uplivoča sredstva, pice, pastile itd.

Za predzdravljenje! **Za po zdravljenji!**
Zdravniško priporočano za domače in zimsko zdravljenje pri boleznih želodca, črev, jeter, obistij in mehurja.

Dobro skušeno in mnogo iskano domače sredstvo

pri motenem in slabem prebavljenji, pomanjkanji slasti do jedij, shlapu želodca in črev vsled sedenja, zasliženji, slabosti po jedi, sitnem vzdigovanji in napenjanji, zgagi, bolečinah v želodci, ščipanju ali krči, navalu krvi, glavobolu, omotici, trdovratnem glavobolu, strjenji krvi, zlatej žili, nepravilnem izprazenju, trdovratnem zapiranju in debelenji.
Cena pušci 20 kr., originalni škatlji = 12 pušic = 2 gld. a. v.

Centralna zaloga:

Lippmann-ova lekarna v Carlsbad-u.

Pazi naj se, da ima vsaka posamična škatljica varstveno znamko in Lippmann-ov imenski poerk.

Dobiva se na Kranjskem v lekarnah v **Kranji**, v **Ljubljani** (U. pl. Trnkoczy, lekar, H. Birschitz, lekar), v **Rudolfovem**, v **Radovljici**, v **Črnomlju**, kakor tudi v vseh lekarnah avstrijske države itd. (78-16)

Vseh pet letnikov

„LJUBLJANSKEGA ZVONA“

dobro ohranjenih, v Bonačeve platnice lepo vezanih, je na prodaj. Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (226-2)

Izurjenega koncipijenta

z legalno prakso išče (219-3)

Dr. Josip Rosina, odvetnik v Rudolfovem.

Dečko

iz dobre rodbine, 15 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen, se želi v kaki prodajalnici mešanega blaga izučiti.

Ponudbe naj se pošljejo gosp. **Franu Šerko-tu** v **Cerknici pri Rakeku**. (224-3)

Dobra travnika

v **Mestnem logu Ljubljanskem** prodaja se iz proste roke.

Kupei naj se oglašijo pri posestnici **Marijani Lohkar** v **Ljubljani, Križanski trg št. 5**. (236-1)

Kri čistilne krogljice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skazenem želodci, pomanjkanju slasti do jedij, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (650-23)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Pri **J. Kraji**, založniku v **Novem mestu**, je prišla na svitlo knjižica: (227-1)

DELAJSKI PRIJATELJ.

Nauki, ki so delavcem v sedanji dobi posebno potrebni.

Spisal **France Podgornik**. Cena 20 kr.

Dobiva se pri založniku in po vseh bukvarnah.

Umetne (50-20)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plumbovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanji krvi, oslabljenji, diarrih in reknavalecenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepčujoče pri reknavalecenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656-23)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000

mark

kot največji dobitek v najsrčnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v **HAMBURGU** dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in steer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena **podpisani trgovski hiši** in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po pošlaj nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednom uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utisnim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se madni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

20. aprilom 1886

nam direktno doposlati.

(238-1)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

Semena
velikanske pese, detelje,
raznih trav in sočivja
prodaja sveža (130—10)
PETER LASSNIK v LJUBLJANI.

Brnsko blago
za elegantno
poletno obleko
v odrezkih po 3-10 metra, to je 4 Dunajske vatie,
vsak odrezek
po samo gld. 4.90 iz jako fine
po samo gld. 7.— iz velefine
po samo gld. 10.50 iz najfinejše
ovčje volne,
ravno tako grebenasto sukno in blago za ogrtače
razpošilja proti poštenu povzetju dobro znana
zaloga sukna
SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava. Vsak odrezek je 3-10 metra dolg in
136 cm. širok, to je popolnem zadosti za celo moško
obleko.
Znana solidnost in zmoglost gornje tvrde je
jamstvo, da se bode poslalo najbolje blago prav po
izbranem uzorci.
Ker mnogo sleparskih tvrdk slepari s tem, da
trdi, da prodaja „Brnsko blago“, pošlje zgornja za-
loga uzorce **zastonj in franko.** (204—3)

**Restitucijski
fluid**
pomozni, tudi
konjski cvet
imenovan,

rabi za drgnjenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet,
mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in praktič-
nih poljedelcih glede učinka kot izboren skušen ter
priznan kot najboljši zdravilen in krepien, ohrani
konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju
vztrajnega in pogumnega, zabranjuje otrplost konj-
skih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo
(odvrstjenje) po kakem trdopolnem delu. Dalje rabi
kot podpiralno in ozdravilno sredstvo pri pretegu
žil, otekanih kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v
boku, v križi i. t. d., otekanih nog, mehurjih na no-
gah, izvinijenji, tiskanji od sedla in oprave, pri sa-
si i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih bolez-
nih hiban.
1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld.,
5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.
Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na
deželo: (655—23)

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

VIZITNICE
priporoča
„Narodna Tiskarna“.

„Kako sem se jaz likal.“
Povest slovenskega trpina v poduk in zabavo. Sestavljen
in spisal J. Alčevce. 35 pol v osmerki. Dobiva se za zni-
žano ceno 1 gld. izvod, po pošti 10 kr. več, samo pri
Antonu Obrezi, ključarske ulice št. 3, III. nadst.
„Ne v Ameriko!“
Povest Slovincem v poduk, od istega pisatelja, za zni-
žano ceno 60 kr., po pošti 5 kr. več. (231—1)

Br. 100. (201—4)

Natečaj.
Služba občinskega zdravnika s sedežem v trgu Mo-
zirje gornjegradskega sodniškega okraja na Štirskem se bo
1. majnika t. l. oddala z letno nagrado 200 gld. iz
okrajne blagajnice in 100 gld. od moziške občine.
Računi o lečenju ubogih se bodo iz okrajne blagaj-
nice posebno plačevali.
Doktorji vsega zdravilstva imajo prednost, ki doka-
žejo tudi, da so zmoglosti slovenskega ali saj katerega jugo-
slovenskega jezika ustno in pisмено.
Prošnje s priloženim krstnim in domovinskim listom
in z dokazi o domedanji praksi naj se do 30. aprila t. l.
tukaj vložijo.
Od okrajnega odbora Gornji grad,
dne 20. marca 1886.
Namestnik okr. načelnika:
Ant. Gorliar.

FRAN CHRISTOPH-ov (202—2)
svetli lak za tla
je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.
Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno pripo-
roča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo.
— Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje
samo svet). — **Uzorec lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah**
V Ljubljani se dobiva pri **FRAN CHRISTOPH,**
IV. Luckmann-u. izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega
svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Varst. znamka. **B. Strassnicky-jevo**
zdravilno sladno pivo,
analizovano po gosp. docentu dr. Kratschmer-ji.
Najslavnejše in najprve avtoritete medicinske znanosti, kakor gospodje
dvomi svetnik profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik profesor Braun pl.
Fernwald, dvorni svetnik profesor dr. Th. Billroth, profesor Albert, vladni
svetnik profesor Schnitzler, profesor Hofmohl so jednoglasno pisмено izjavili,
da je zdravilno sladno pivo izvrstno redilo in zdravilo pri boleznih popolnega
nedostatka krvi, pri oboh, ki so vsled dolgih bolezni oslabele in slujšale,
pri boleznih sapnika in prsij itd. itd. Posebno izvrstno in čudovito naglo pa
upliva „zdravilno pivo“ pri ženskih boleznih, ščipanju po trebuhu pri otrocih
in pomaga, da se preboleli po težkih boleznih hitro okrepijo.
Priznalna pisma si vsakdo lahko ogleda v mojej pisarni.
Cena steklenici z Dunaja z navodilom, kako rabiti, z zavijanjem in franko
pošiljativjo po železnici ali ladji 50 kr. Cena zabojčku za poskušnjo a 5 ste-
klenic gld. 2.80.
Glavna zaloga za razpošiljanje in kleti:
Ober-Döbling, Nussdorferstrasse 29
v lastnej hiši. (220 1)
Dobiva se pri: Ubalá pl. Trnkoczy, lekar; Jos. Svoboda, lekar; G. Piccoli, lekar.

Deželna
Rogaška
slatina.
Tempeljski in Styria-vrelec.
Uspešni lek za želodčne bolezni.
Z vinom mešana prijetna hla-
dilna pijača. (149—3)
Dobiva se pri g. **Mih. Kastner-ji**, kakor tudi pr-
gg.: **Josipu Fabian-u**, **C. C. Holzer-ji**, **Peter Lasmik-u**
J. Luckmann-u, **Jan. Perdan-u**, **Jos. Schaffer-ji**, **Scheu-**
niggu & Weber-ji, **Josipu Terdini v Ljubljani**.

Zrebanje že 24. tega meseca.
Kincsem SREČKE 1 gld. 11 srečk 10 gld.
samo 10 gld.
Glavni dobitki v gotovini!
gld. 50.000 gld.
10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% 4788 denarnih
dobitkov.
Kincsem-srečke dobivajo se
v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:
Budimpešta, Waltznergasse 6. (142—24)

Učenece
se takoj vsprejme v neke večje trgovini z mešanim bla-
gom na Dolenjskem. — Pisma na upravništvo „Slovenskega
Naroda“. (215—3)
Velika partija 1 (788—140)
ostankov sukna
(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštenu povzetju, ostanek po
gld. 3.75
Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Resolvirno milo,
izumljeno in napravljeno od
Fraňa Pichler-ja, t. k. živ. nadzdravnika v avst.-oger. vojski,
se je za dobro pokazalo pri vseh vnanjih poškod-
ovanjih
konj in goved.
Večkrat odlikovano s častilnimi spričevali, zahvalnimi
in priznalnimi pismi živinozdravnikov, kmetijskih dru-
štev in zavodov ter mnogobrojnih posestnikov. —
V Ljubljani prodajajo: **Mihael Kastner**, **Viljem Mayr**,
Josip Schläfer. (136—9)

DUNAJSKA SPECIJALITETA!
„PURITAS“
mleko za pomlajenje las
OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.
„PURITAS“ ni nikaka barva za lase, ampak mleku podobna tekočina, katere ima
skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlaja, t. j. polagoma in sicer najdalje v štiri-
najstih dneh jim dá zopet barvo, katero so poprej imeli.
„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor
se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajšnicah in nobenega sledu barve se ne za-
pazi, ker
„PURITAS“
ne barva, ampak pomlaja.
Raba
je najbolj priprosta na svetu. Ulje se mleka na roko, tako dolgo maže z njim lase, da so
vsi čudovito vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje do-
bili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvanajst dni, potem je za njih
daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé
zalisci in brada, kakor tudi najdaljši in najbučnejši ženski lasje.
1 steklenica „PURITAS“ velja 2 gld. (pri razpošiljanju 20 kr. za stroške) in se lahko
naroči proti poštenu povzetju.
OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.
Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfumerji.
V Celovci prodaja: **P. Birnbach**, lekar „pri obelisku“; v **Beljaku** **J. Detoni**, coiffeur, poleg hotela „pri
pošti“; v **Mariboru** **W. Kó nig**, lekar. (221—1)

